

L'aturada de l'escorpi

per Rafael Castañer

No sé per què he triat aquest jugador, per les seves aturades o pel seu pentinat a mig camí d'un músic de *heavy metal* dels 80 i d'un cortesà de la cort de Lluís XV. Segurament pel mateix motiu hauria pogut triar el seu company de batalles, en Carlos Valderrama, que tingué el seu minut de glòria en tocar a Michel allò que només els homes tenim...

René Higuita és colombià i li va tocar viure la pitjor època social del país, una època convulsa on manava més el narcotraficant Pablo Escobar que el president de torn. Fins i tot, un company seu de selecció, també anomenat Escobar, va ser tirotejat perquè una errada seva va significar l'eliminació de Colòmbia del Mundial dels Estats Units. Higuita va ser un porter extravagant, capaç del millor i del pitjor. A ell li agradava arriscar, sovint es definia com a lliure, pel fet de jugar molt bé amb els peus.

El canvi de regles del joc [el porter no pot agafar la pilota amb la mà si la passada és d'un company] el va obligar a arriscar-se més amb els peus. Potser per això va marcar la gens menyspreable xifra de quaranta-un gols en partits oficials, cosa que molt pocs porters poden dir. Però sobretot, és conegut perquè el 7 de setembre de 1995, a Wembley i contra Anglaterra, va fer la mítica aturada de l'es-

corpit refusant una pilota d'una manera acrobàtica: tirant el cos cap a terra i aixecant les dues cames juntes cap amunt per impactar la bimba amb la sola de les botes. Mai ho va fer en partit oficial, ja que en cas de fallar s'hagués arriscat a què el pengessin del pal de la bandera. La idea per dur-la a terme va ser d'un anunci de refrescs que havia enregistrat poc abans.

Els dies que Higuita vol esborrar de la seva memòria són els sis mesos que va passar a la garjola per fer d'intermediari en un brut embolic de drogues i un segrest pel mig. Ara es dedica a sovintejar per diversos realitès de la televisió colombiana. Per cert, el *look* pel qual l'he triat ja no li agrada gaire, ja que s'ha sotmès a diverses operacions de cirurgia estètica.

Patrocinat per:

Castañer
-1927-

ENTREVISTES EN BLANC I BLAU

FRANCESC MOÏNO

Segon tècnic i preparador físic del primer equip

“El mes de gener serà clau; si va bé, farem un pas important per aconseguir la permanència”

Va aterrar a Banyoles com a l'ajudant de Joan Mallart, però Francesc Moïno és molt més que això. Ell gestiona el dia a dia, ni més ni menys. Porta a la pràctica els entrenaments tècnics i tàctics, i també s'encarrega de què el to físic de la plantilla sigui l'ídoni per cruspir-se la gespa, si és necessari. Optimista de mena, creu que al gener es definiran les possibilitats reals de salvació. “Estem treballant bé i, amb una mica de sort, sortirem de baix. N'estic convençut”, subratlla. Que així sigui...

Parla'm de tu, que per aquí a Banyoles no se't coneix gaire...

Doncs mira, jo vaig créixer com a futbolista en el futbol base de l'Espais i el Figueres, i després he jugat en el Castelló d'Empúries i al Llançà. Això, com a jugador. Com a entrenador he format part de l'estructura tècnica dels Espais, de la Unió i de la Fundació de Figueres i també del Llançà. També...

Encara més?

Sí, ara com a preparador físic. Vaig desenvolupar aquesta tasca en els juvenils del Figueres. Ei, que també he fet de coordinador de futbol 7, jo, a Figueres i durant quatre anys.

Déu ni do! Quins estudis tens?

Sóc llicenciat en INEF i tinc un màster en preparació física en esports d'equip per la Universitat de Barcelona. Tinc els dos primers cursos d'entrenador de futbol i la total intenció de treure'm el tercer. Actualment treballa com a tècnic d'esports a l'Ajuntament de Castelló d'Empúries.

Buff... Un home preparat. Quines tasques duus a terme en el primer equip?

El de segon entrenador i preparador físic. Amb en Joan Mallart treballam de forma transversal. Jo miro d'estrènyer els jugadors perquè donin el cent per cent en el pla físic, i ell porta la batuta pel que fa als conceptes tàctics. Les alineacions les discutim entre els dos, tot i que l'última paraula la té en Joan. Com ha de ser.

Amb el canvi d'entrenador, l'equip va encadenar dues victòries consecutives i després dues derrotes consecutives. L'efecte novetat s'ha desinflat una miqueta, no?

Potser sí. No obstant això, nosaltres continuem amb la nostra idea d'anar incorporant petits canvis de manera progressiva per mirar de corregir tot allò que creiem que no funciona. També ens falta competència en els entrenaments. Fóra bo fixar entre dos o tres nous futbolistes que ens aportin allò que no tenim perquè ens ajudin a tirar endavant. S'està treballant en

aquest sentit, per reforçar el mig del camp i la davantera, principalment.

El Gramenet és un equip que també lluita per sortir del pou...

Exacte, i per això mateix no serà fàcil derrotar-lo. Ells també han canviat d'entrenador i des d'aleshores han començat a sumar punts. No és un rival directe, ja que el Banyoles s'ha de fixar en els equips que fan el tall en la classificació perquè l'objectiu és la permanència. No ens podem confiar gens ni mica perquè la seva dinàmica és positiva. El mes de gener serà clau perquè hem de disputar quatre partits consecutius fora de casa en camps on hem de donar la cara sigui com sigui. Crec que serà una prova de foc pel Banyoles. I sí surt bé, estarem una miqueta més a prop de la salvació...

Per acabar, com s'hi troba a Banyoles?

Molt bé. Jo sempre havia dirigit a equips de base i per mi és una experiència molt enriquidora entrenar a un equip de grans.

Classificació de Primera Catalana [Grup 1]

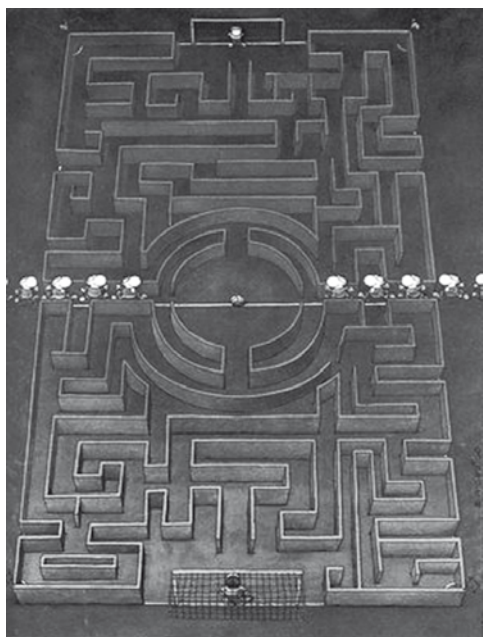
Equips		Punts	Partits				Gols		Últims partits jugants
Ordenar per:	J.		G.	E.	P.	F.	C.		
1	GRANOLLERS, E.C. "A"	33	15	10	3	2	30	13	P G E E G
2	JUPITER, C.E. "A"	31	15	10	1	4	26	17	G P P G G
3	MANRESA, C.E. "A"	30	15	9	3	3	33	16	P G G G G
4	VIC UNIÓ ESPORTIVA CLUB "A"	27	15	8	3	4	27	19	G G G P P
5	ESCALA, F.C. "A"	27	15	8	3	4	21	15	P P E G G
6	MOLLET U.E., C.F. "A"	27	15	9	0	6	18	13	G G G G G
7	CF LLORET "A"	26	15	7	5	3	26	19	E G E E G
8	AVIA, U.E. "A"	25	15	7	4	3	24	25	P P G G G
9	GIRONA, F.C. "B"	24	15	6	6	3	25	17	G P G P G
10	SANTS, U.E. "A"	21	15	6	3	6	19	20	G G P P P
11	MOLLETENSE, U.D. "A"	20	15	6	2	7	16	13	G P P G P
12	HORTA, U.AT. "A"	20	15	6	2	7	19	18	G G G P E
13	FARNERS, C.E. "A"	19	15	5	4	6	21	16	G G P P E
14	LA JONQUERA, U.E. "A"	16	15	4	4	7	21	29	P P P P P
15	TECNOFUTBOL, C.F. "A"	10	15	2	4	9	11	26	P P P E P
16	BANYOLES, C.E. "A"	9	15	3	0	12	12	29	P G G P P
17	GRAMANET MILAN, U.D.A.T "A"	7	15	1	4	10	10	24	P P E E P
18	MONTCADA, C.D. "A"	7	15	2	1	12	9	39	E P P G P

Sabies que...?

L'estadi Municipal Miquel Coromina i Moretó es va construir en només tres mesos?

L'estiu de 1968, en Miquel Coromina i Moretó, un banyolí bon aficionat al futbol, va pensar en la construcció i finançament d'un nou estadi que reunís totes les condicions i serveis per un club en expansió. Amb el suport del president Maurici Duran,

del vicepresident Francesc Noguer i del capità del primer equip Xavi Agustí, tots quatre van anar a visitar l'alcalde Guillem Turró per demanar-li que els cedís uns terrenys municipals destinats a activitats esportives ubicats al marge sud de l'estany. I després de només tres mesos d'obres, el 25 d'octubre, coincidint amb les festes de Sant Martí, es va inaugurar la nova casa del Banyoles en un partit contra el Barça.

L'il·lustrador: **Mordillo**.

EL RIVAL D'AVUI

Diumenge 11 de gener
a les 12 del migdia

CLUB ESPORTIU BANYOLES UNIÓ DEPORTIVA ATLÈTICA GRAMENET

Estadi Municipal
Miquel Coromina i Moretó

Fundat el 1923

Estadi Municipal de Sant Adrià

Entrenador:
Ignasi Senabre

President:
Francisco Hernández Montero

Equipament:
Samarreta blava, pantaló blanc i mitges blaves

Unió Deportiva Atlètica Gramenet

El 3 de setembre de 1923 es va formar el primer equip federat a Santa Coloma de Gramenet, de nom Futbol Club Gramanet, després de fusionar-se diferents penyes de la ciutat. El seu primer president va ésser Domènec Baró, qui va donar nom al primer terreny de joc que va utilitzar l'entitat, el Camp de Futbol de Can Baró, amb mides reglamentàries i instal·lacions ben confortables. No obstant això, el club es va dissoldre l'any 1929 i va tornar a l'escena esportiva el 1945 sota el nom ja d'Unió Deportiva Atlètica Gramenet, una entitat que es forma amb membres d'altres clubs de la ciutat com ara la Unión Deportiva Colomense o l'Atlético Baleares. El 1994 s'inaugura el Nou Camp Municipal de Santa Coloma [Can Peixauet] i el club s'hi trasllada.

La temporada 2004-05, amb l'equip a Segona B, és la millor de la seva història, ja que va assolir la classificació pels quarts de final de la Copa del Rei després d'eliminar el Barça, el Llevant i el Lleida, caient amb honor contra el Betis. La temporada 2013-14 significa l'adéu del club a les categories nacionals després de 28 campanyes consecutives jugant-hi, ja que va quedar en l'última posició del grup 5 de Tercera Divisió.

L'actual és la primera campanya de la Unió Deportiva Atlètica Gramenet a Primera Catalana i les coses no li van gaire bé, ja que ocupa la penúltima posició amb només 7 punts en 15 jornades, amb 10 gols a favor i 24 en contra.